

ŠATNA 9

Školní časopis ZŠ Vsetín, Luh 1544

Školní rok 2015/2016

Září - Listopad

Úvodník.....

Milí čtenáři,

Rád bych vás uvítal v novém školním roce a dovoluji vám popřát, ať se vám v něm daří neméně jako v letech minulých. Také bych zde rád přivítal prvňáčky, kteří dne 1. září poprvé zasedli do školních lavic.

A jak se to tak stalo u nás v redakci zvykem, tak i po těchto uplynulých prázdninách byly v časopise provedeny menší změny. Redakce dostala nové posily, ale také některé ztratila. Čím je nás více, tím je nám lépe a tak bych rád vyzval žáky, kteří rádi píší, malují, dělají reportáže, rozhovory nebo fotí, aby se k nám neváhali přidat. Pro každého je tu místo a ten, kdo chce, tak může zajít za paní vychovatelkou Šimkovou do školního klubu, která vám poskytne konkrétní informace.

Jak si sami při čtení časopisu všimnete, znovu jsme obnovili rubriku soutěže, osmisměrky, křížovky, a této obnovené skvělé rubrice dali nový, lehce zapamatovatelný název SOK. Dále byla přidána rubrika Příroda, pod níž spadají veškeré přírodní jevy. A nakonec byly znovu přidány informace na poslední stránku Šatny o tom, kdo se vždy na daném čísle podílel a jména všech členů redakce.

A teď už dost k úvodu a směle začněte číst ☺. Za celý redakční tým vám přeje pěkné počteníčko a spoustu zábavy - nově zvolený šéfredaktor časopisu ŠATNA - Kryštof Borusík.

Kryštof Borusík, IX.A

Co nového v naší škole.....

Mimoni v klubu

Dne 29. 9. 2015 jsme v klubu začali nové téma Mimoni.

Jestli jste to ještě nevěděli, tak v klubu jsou nově témata, kterým se pravidelně věnujeme. Témata se různí - třeba minule bylo téma Indiáni, následovali Šmoulové, Dinosauři a nyní jedou Madagaskar. Ale zpátky k Mimoňům, o kterých chci psát. Mimoně, pochybuju, že je někdo nezná, vám ale radši stručně popíšu.

Jsou to malé žluté postavičky, které touží sloužit tomu největšímu padouchovi na světě. Kdo to byl u nás? Byli to žáci ze ZŠ Luh, kteří byli maskovaní za padouchy. Ale postupně krok po kroku: nejdřív jsme se s Mimoni seznámili tím, že jsme si vybarvili a představili různé hlavní postavy, jako je Kevin, Bob, Stuart. Dále jsme tyto Mimoně vyráběli - byli velcí, protože jsme je měli jako maskoty. Také jsme dělali kvízy, vyráběli si mimoňské oči a vlajku a finále, jak už jsme zmínila, v reálné hledání padoucha, které probíhalo na našem školním hřišti. Za každý splněný úkol dostal každý „klubíka“. „Klubík“ je takový klubový peníz, který dostane kdokoliv, kdo je přihlášený v klubu a zapojí se do aktivit. Na konci školního roku si za „klubíky“ můžete něco vybrat v prodejní tombole ☺

Kristýna Martinková, V. A
a Bc. Lenka Šimková

Mezi námi zvířaty

Plemena koní

Milý čtenáři, chtěla bych vám představit pár plemen koní. Doufám, že máte rádi koně, já je naprosto zbožňuju.

Tak to nebudeme dál protahovat, protože víc se toho dozvíte, až začnete číst. TAK SE DO TOHO DEJTE, vaše Kristýna Martinková, V.A.

Jak se postarat o naše milé koníčky

1. Krmte méně a častěji
2. Koni poskytněte denně pastvu nebo alespoň výběh
3. Zajistěte koni dostatečné množství objemného krmiva (např. seno)
4. Krmte každý den ve stejnou dobu
5. Přejít na jiný druh krmiva provádějte postupně
6. Krmte pouze dobrá a čistá krmiva
7. Nikdy nepoužívejte koně k ježdění ihned po krmení (alespoň 75 min by měl v klidu zažívat).

8. Vodu podávejte před krmením a zajistěte dostatek čerstvé vody ve stáji i venku
9. Krmte podle druhu práce s koněm s přihlédnutím k jeho typu, věku, kondici a zdravotnímu stavu, stejně tak jako k ročnímu období a výživné hodnotě pastvy
10. Nikdy nekrmte koně hned po namáhavé práci.

A nyní již k jednotlivým plemenům.....

ANDALUSKÝ KŮŇ

Andaluský kůň patří mezi teplokrevná plemena.

Společně s arabským plnokrevníkem a berberským koněm se podílel na vývoji světových plemen. Dlouhá staletí byl znám pod názvem **španělský kůň**, konečné jméno však dostal podle oblasti chovu, slunné **Andalusie**.

JAKUTSKÝ KŮŇ

Jakuský kůň není příliš vysoký, ale má velmi robustní stavbu těla. V kohoutku měří asi 135 cm, obvod hrudi je asi 166 cm, hmotnost 220-230 kg. Zimní srst může dosáhnout délky až 10 cm, proto Jemu zima vůbec nevadí. Pro svou odolnost vůči mrazu, vytrvalost a sílu byl vždycky využíván jako soumar, ale také k jízdě pod sedlo a zápřahu do saní, podobně jako sob. Dožívá se až 30 let. Povahou je energický, živý, s krátkými a rychlými chody.

American Paint Horse

či jen paint horse patří mezi plemena koní vyšlechtěná v USA. Velikost plemene v kohoutku 145 až 162 cm. Hmotnost od 500 do 550 kg. Barvy vraník, hnědák, ryzák, plavák, červený bělouš. Končetiny jsou suché ale silné, s neobyčejnou akcelerační schopností. Povahově by měl kůň vynikat mírností, ochotou a smyslem pro samostatnou práci. Velmi ceněn je tzv. "cow sense" (smysl pro práci s dobytkem). Tito koně se kromě původního zaměření k práci na rančích nyní uplatňují ve sportu v četných odvětvích jezdeckého sportu, nejčastěji jej ale ovšem můžeme vidět na westernových kolbištích.

SHIRSKÝ KŮŇ

Má dlouhé rousy na nohou (většinou bílé) a velice elegantní chody. Vyskytuje se v barvách hnědák, vraník, bělouš, grošák. Je vysoký v kohoutku 172 cm a více. Váží až 1200 kg. Jeho kopyta připomínají svojí velikostí talíř. Toto plemeno má velice prostorný krok a klus s výrazným a dobrým posunem vpřed. Jinak má klasický cval popřípadě trysek. Můžeme ho vidět ve spřežení, při různých rytířských show, jsou také vynikající drezurní koně nebo i výborní společníci při ježdění ve volném čas.

HAFLING

Hafling měří 138 - 150 cm v kohoutku. Váží až 500 kg. Srst má ryzou barvu s bílou hřívou a ocasem, vítané jsou odznaky na hlavě. Hříva i ocas jsou vždy husté, dlouhé, barvou jako len, u některých koní mohou být dokonce i krásně vlnité. Nezbytné jsou dobře stavěné, kvalitní nohy s výbornými kopyty. Hafling by měl být temperamentní, ale s bezproblémovým charakterem, konstitučně tvrdý a odolný, nenáročný všestranný. Je to velmi učenlivý a přátelský kůň.

Berberský kůň

Berberský kůň je jedním z pouštních plemen koní v Africe. Berber má delší mírně klabonosou hlavu, sraženou záď a nízko nasazený ocas. Na nohách mívá rousy. V kohoutku měří okolo 153cm. Je velmi odolný vůči suchu a horku. V závodě jezdců napříč pouští dokázal uběhnout 160 km za 9 hodin. Je obratný a na krátké vzdálenosti rychlý. Dnešní zbarvení bývá díky přikřížení Arabů bílé, ale původně byli berberští převážně vraníci, hnědáci nebo ryzáci. Dnes běžně slouží jako dopravní prostředek pouštních a horských kočovníků.

Kristýna Martinková, V.A. a kol.

Naši milí mazlíčci

Koťata, štěňata, hříbata. Všude je jich plno. Všechna jsou tak roztomilá! Já mám doma 2 kočky, jednoho psa – fenku , 2 želvy, a aby toho nebylo málo, moc bych chtěla činčilu nebo králíčka. Činčily a ten jejich roztomiloučký kukuč. To nejde , nepohladit si je, když můžeš. Ty jejich očička, kožíšek a ocásek. Ony jsou prostě jako kulička chlupů. Nevím jak jinak je popsat. No né?

A hadi. Ti jsou snad ještě hezčí než činčily a králíci. Jo já vím, hadi sem tam kousnou. Někteří jsou jedovatí ale to nic nemění. Mě se nanich prostě líbí jak jsou slizcí a chladí plazí se pomaličku jako šneci. No, i když zase tak pomalí nejsou, to by asi nic neulovili. Had musí být rychlý, tichý a hodně, hodně mrštný. Jinak by nic neulovil. A umřel by hladu. Možná by se stala kořist z něho. Kořist třeba orla sokola apod.

Většina má doma kočku, morče, králíčka. Anebo psa. Sedni! Lehni! Převal se! Dej pac! Hodný pejsek..... Nebo to zvíře aspoň chce. Když člověk nemá mazlíčka, myslím, že má smutný nebo takový obyčejný život. Ale když to zvíře umře, tak ten člověk, který to zvířátko měl, je zase smutný... Je to nefér. My, jako lidi, se dožijeme kolem 80 let a zvířata MAX 15 let. Ale koně se dožívají kolem 25 let.

A teď z dalšího soudku.....Neměli bychom kácet lesy, pralesy, džungle atd. protože tím **hubíme zvířata**. Hádejte jaké asi. No? Orangutany, gorily atd.!!! Zkusme si uvědomit náš vliv a působení na divoká zvířata – už třeba tím, co konzumujeme – narážím nyní například na palmový olej.

Eliška Mazancová, V.A

Poznej svého učitele.....

KDO JE TO?

Dnes jsme si pro vás připravili něco speciálního – místo fotek popis. Stále se jedná o jednu a tutéž rubriku se stejným cílem, jen je zde jiné zadání a to slovní. Kdo pozná učitele, chce si tipnout a něco vyhrát, pak si na nás počká ☺ - obejdeme vás.

Učitel/ka, kterého/ kterou jsme si dnes vybrali, může být charakterizován/a následujícím popisem:

Středně dlouhé hnědé vlasy. Umí hrát na hudební nástroj a rád/a zpívá. Učí u nás angličtinu, matematiku a další předměty. Na naší škole je už poměrně dlouho, učí na prvním i druhém stupni. Vede kroužek.....

Doufáme, že se podařilo uhodnout ☺

Natálie Tkadlecová, V.A

Zábava :-).....

Ptákoviny

Malá holčička zvedla telefon a po chvílce poslouchání povídá: A, který šéf mého tatínka vy jste? Ten špekoun nebo ten plešoun?“

Z rozhovoru bláznů: „Hádej, co mám v ruce?“ „Mrakodrap.“ „Ty ses díval, vid'.“

Z pohlednice od propuštěného pacienta: „Srdečně pozdravuji pana primáře a ostatní blázný.“

Víte, jak se smějí ufovi? Od ufa k ufu.

Učitelka se ptá Honzy: „Honzo proč zase nemáš domácí úkol?“ „To je tak,“ odpoví Honza. „Házím si korunu. Když mi padne panna, tak jdu na kolo, když orel tak jdu do kina. No, a když padne mince na hranu, tak píšu domácí úkoly.“

Oční lékař vyjde z ordinace a ptá se pacientů v čekárně: „Vidíte mě všichni?“ Pacienti odpoví, že ano. „Tak běžte domů vy simulanti.“

Kryštof Borusík, IX.A

Hlávky zelí v akci

Naše stanice se zabývá různými mezi vesmírnými problémy od ucpané křižovatky až po mezi vesmírné války. Ve středu 30.8 2046 měl službu mezi vesmírné horké linky zrovna můj kamarád Petr, když zazvonil telefon a v něm se ozvalo: „Tady planeta Červených rajčat, ohrožují nás hlávky zelí.“ První jsme se rozesmáli, jelikož jsme si mysleli, že si z nás někdo dělá dobrý den, pak se nám ale na palubním počítači ukázalo upozornění, že planeta Xb46 má problém. Shodou okolností byla planeta Xb46 planeta Červených rajčat. A tak jsme neváhali, sbalili si pár nejnnutnějších věcí a odletěli služební raketou jim na pomoc.

Velitelem celé akce, kterou náš nadřízený nazval: „Hlávky zelí v akci“ ,se stal Éda Lubaj člen oddaný kosmu tělem i duší, bývalý učitel na Mezi vesmírné, Vnitro státní vesmírné a dokonce i mezigalaktické školy vysoké pro studenty celé galaxie X. byl to výborný kamarád, ale i zároveň vůdce schopný velitel, vše muselo probíhat dle už dříve zadaného plánu a kdo se dle něj neřídil ten to potom schytal.

Cesta na planetu Červených rajčat měla trvat něco o kolo dvou galaktických hodin, což je asi hodinu a půl.

V raketě jsme si krátili čas všemi možnými způsoby: hraním kosmického Černého Petra, galá pexesem a dokonalou hrou chyt' bramboru! Hra spočívala v tom, že ve stavu beztíže, který v raketě probíhal, se vypustila brambora, která se nechala tak 3-4 minuty kolovat raketou a pak mohla začít opravdová zábava. Naším účelem bylo najít, ale pozor zároveň chytit určenou bramboru, ale potíží byla v tom, že když jste bramboru objevili neubránili jste se výkřikem a tak se vaši protihráči na bramboru také vrhli a nastala mela. Naneštěstí jsme tuto bezvadnou hru nehráli, jelikož jsme někam bramboru založili a zapomněli jsme kam.

Minuty ubíhaly a už se blížil čas přistání. Velitel zavelel, abychom si oblékli převleky, které jsme si měli před odjezdem nachystat každý si tak vzal svůj kufr, ve kterém mívá skafandr a šoupl ho do nákladní místnosti. Když jsme však naše kufry rozevřeli, nebyly tam žádné skafandry nýbrž nějaké zelené obleky. Všichni jsme se tázavě podívali na velitele. „Vysvětlím vám tedy můj plán“, jen dodal velitel.

Cesta od ještě

rakety k hranicím země Červených rajčat byla dlouhá, trvala něco přes tři hodiny a v těch oblecích, hlávkách zelí. Když slunce zapadalo za obzor, došli jsme k hranicím země, kterou obývala rajčata, ale protože vedla válku se zelím právě tu nikdo nebyl, a tak jsme se mohli nepozorovaně vplížit dovnitř. Hranici tvořilo šest strážných věží a dlouhá kamenná zeď, podobná jako stojí v Číně. Prošli jsme krásně zdobenou branou rovnou do hlavního města Rajčatové planety Rajcorous. Město bylo veliké, ale nebylo ani tak veliké jako přenádherně zdobené. Procházeli jsme z uličky do uličky a z náměstí do náměstí. Když už jsme si mysleli, že bloudíme stále v kruhu, objevil se východ.

Kryštof Borusík. IX.A

Prostě prázdniny

Letos byly velmi parné prázdniny, sem tam nějaký deštěk. Lidi chodili velmi často do bazénů. Jídlo bylo drahé ale dobré. Děti si užívali na skluzavkách nebo v bazénu. Na jídlo a pití byly dlouhé fronty. Někteří také chodili na festivaly. Ve Velkých Karlovicích byl například Gastrofestival. Určitě tam bylo moc fajn. Byla tam rozhledna a mnoho stánků s tradičním občerstvením. Když jste si chtěli něco kupovat, museli jste si směnít Gastroše. Jeden stál 10 korun.

Nela Rýzová, V.A

SOK.....

Soutěže, osmisměrky, křížovky

Při pohledu na naši novou rubriku si možná řeknete, že toto už jste někde viděli, že toto vám něco říká..... apod. Je to pravda, podobné zaměření jste mohli vidět v různých časopisech i ve starších číslech Šatny. I nám se tato rubrika líbila, proto jsme ji obnovili a najdete ji nejen v tomto, ale i v dalších číslech jako jednu z rubrik pravidelných. Vyplněnou tajenku a kvízy nám můžete odevzdat na papíře se jménem a ze správných odpovědí vylosujeme vítěze! Tak teď už směle do práce a přeji vám mnoho štěstí a pohody při řešení úkolů ☺.

Kristýna Martinková, vedoucí rubriky

KŘÍŽOVKA

1	2	3	4	5

6	7	8	5

9	10	11	12

13	5	14	15	5

5	16	17	10	8	16	18

18	4	19	14	20	21

22	10	11	4	23	15

TAJENKA:

1	6	9	12	13		18	19		16	17	10	14	23	21

Kristýna Martinková, V.A

POHÁDKOVÝ KVÍZ

Spojte následující názvy děl:

1.	Fimfárum	Ondřej Sekora
2.	Ferda mravenec	Václav Čtvrtek
3.	Runcajs	Jan Werich
4.	Kocour Mikeš	bratři Grimmové
5.	Jeníček a Mařenka	Josef Lada

ŠMOULA KVÍZ

Jak se jmenuje dívka ve šmoulí vesnici?

- a) Šiminka Q
- b) Šmoulinka Š
- c) Sedmikráska B

Kdo u sebe pořád nosí zrcátko?

- a) Koumák I
- b) Mrzout P
- c) Fešák M

Kdo nosí brýle ?

- a) Koumák O
- b) Nešika W
- c) Silák D

Jakou barvu oblečení nosí tat'ka šmoula?

- a) žlutou E
- b) bílou Z
- c) červenou U

Kolik je ve šmoulí vesnici šmoulů?

- a) 1000 C
- b) 103 A
- c) 101 L

Kdo je nepřítel šmoulů?

- a) Superman D
- b) Gargamel O
- c) Gru F

Kdo nosí za uchem tužku ?

- a) Kutil V
- b) Šprímař G
- c) Silák H

Kdo má na ruce srdce ?

- a) Silák É
- b) Kuchař CH
- c) Stavitel K

TAJENKA :

--	--	--	--	--	--	--	--

Kristýna Martinková, V.A

Rozhovory s učiteli.....

Rozhovor s Lucií Vrlíčkovou

Přišel první školní den a všichni jsme koukali. Máme na škole novou paní učitelku **Lucii Vrlíčkovou!** I když je na škole zcela nová, už jí vedení školy dopřalo spoustu nového adrenalinu tím, že jí svěřilo práci třídní učitelky třídy **5. A, která** není zrovna nejhodnější. Přepadli jsme ji na chodbě o velké přestávce a trošku jsme ji vyzpovídali:

1. Jak se vám líbí na naší škole?

Moc se mi tu líbí. Máte to tu hezké.

2. Jak vám chutnají obědy ze školní jídelny?

Jsou velmi dobré, takže jsem spokojená.

3. Jaké je vaše oblíbené jídlo?

Chutnají mi nějaká zeleninová jídla a řízek.

4. Jak dlouho tady hodláte zůstat?

Upřímně... až do důchodu.

5. Jaké učíte předměty a jaký je váš oblíbený?

Učím český jazyk, pracovní činnosti, výtvarnou výchovu a člověk a jeho svět.

Můj oblíbený je výtvarná výchova a český jazyk.

6. Učíte první stupeň, druhý stupeň nebo obojí?

Samozřejmě že první stupeň.

7. Baví vás být učitelkou?

Ano velmi, protože mě baví pracovat s dětmi.

8. Jak se vám líbí třída 5. A?

Docela se mi líbí, i když jsou tam nějakí zlobílci. Mám ji ráda.

9. Učí tady s vámi nějakí vaši přátelé, které jste znala dříve?

Ne, ale chtěla bych, aby tu učili, určitě by je to bavilo.

Snad jste se o naší nové paní učitelce dozvěděli něco zajímavého.

Rádi bychom jí popřáli, ať se jí na naší škole daří a vydrží tu co nejdéle (třeba až do toho důchodu) s úsměvem na tvářích.

Michaela Čermáková, V.A

Rozhovor s paní ředitelkou

Milý čtenáři, nedávno jsem byla za naší paní ředitelkou se zeptat na pár věcí ohledně prázdnin. Trošku jsme se tomu i zasmály. Ať se vám líbí! 😊

Těšila jste se po prázdninách zpátky do školy?

Ano i ne, měli jsme krásně uklizenou školu, těšila jsem se na kolegy a i na některé žáky. Ale na druhou stranu prázdniny rychle uběhly a byl konec lenošení.

Chodila jste v létě na koupaliště nebo bazény?

Ano, jezdila jsem na koupaliště Rusava.

Myslela jste na školu nebo si užívala prázdnin?

Myslela, celé prázdniny se budovalo. Opravovalo se školní hřiště, hlavní vstup do školy a jazyková laboratoř. A psaly se nové projekty.

Bylo vám smutno po škole? Po žácích?

První měsíc ani ne, ale v srpnu už ano.

Jaké podle vás bylo počasí?

Poměrně hezké, ale na mě moc velké horko.

Jaké jsou podle vás nové učitelky?

Moc sympatické, snažili jsme se vybrat takové, aby byly přínosem pro naši školu.

Nechcete aspoň o měsíc zdelšíť prázdniny? Já třeba jo..

S radostí..

Nela Rýzová, V.A

Zažili jsme.....

Z Luhu za double deckery a červenými budkami do Velké Británie

MŠMT vyhlásilo na jaře 2015 pro školy výzvu mimo jiné zaměřenou i na podporu výuky cizích jazyků. Naše škola – ZŠ Luh využila tuto možnost a vyslala v září do Oxfordu na dvoutýdenní výukový pobyt dvě učitelky anglického jazyka. Jejich dojmy byly velkolepé a rovněž vzdělávací kurz byl na vysoké úrovni. Ve studijní skupině se kolegyně setkaly studenty z celého světa, což podstatně přispělo nejen k rozšíření jejich jazykových dovedností, ale i k seznámení s kulturními rozdíly těchto zemí. Samotná atmosféra Oxfordu předčila veškerá jejich očekávání.

Návazně se potom v říjnu týdenního poznávacího a studijního zájezdu do Velké Británie s ubytováním přímo v Oxfordu zúčastnili i vybraní žáci naší školy včetně pedagogického doprovodu. Jednalo se o komunikačně nejvíce zdatné žáky ve věku 14 až 15 let.

Organizace zájezdu se ujala cestovní agentura Student Agency. Cestovali jsme typicky žlutým autobusem, který byl velmi pohodlný a cítili jsme se v něm jako doma. Na dlouhou cestu jsme se vydali spolu s ostravskou základní školou už v pět hodin ráno. Po cestě jsme vyzvedli ještě dvě skupiny studentů v Prostějově a v Dačicích. Čekala nás dlouhá, téměř 24 hodinová cesta přes ČR, Německo, Belgie až do francouzského přístavu Calais, odkud jsme se do Anglie plavili trajektem.

Do Velké Británie jsme dorazili v neděli brzy ráno. Oxford je od státních hranic vzdálen ještě 2 hodiny cesty. V neděli dopoledne jsme si prohlédli centrum města Oxford. Navštívili jsme pověstnou vysokoškolskou kolej Christ Church. Jídelnu této památky proslavil film o malém čaroději Harry Potterovi. V prohlídce historického jádra města jsme pokračovali v Ashmolean muzeu, což je nejstarší veřejné muzeum ve Velké Británii. Někteří z nás si vyšli 90 schodů na vyhlídkovou věž St. Mary's Church.

Večer jsme se poprvé setkali s rodinami, u kterých jsme byli ubytováni. Napětí, kdo si pro nás na tzv. meeting point přijede, by se dalo krájet. O to větší bylo pro některé z nás překvapení, když si pro něho přijela krásná snědá paní oděná celá ve třpytivě zlatavé barvě (odskočila si podle svých slov zrovna ze svatby). Pověstné jiskřičky v očích dětí se v tento okamžik nedaly přehlédnout. Večeřeli jsme už ve svých nových dočasných domovech u hostitelských rodin.

Tři dopoledne žáci strávili v jazykové škole, kde se učili pod vedením zkušených rodilých mluvčích. Výuka byla orientována hlavně komunikačně. Žáci seděli v kroužku a naučili se mnohé nové slovní obraty, které využijí v praktické angličtině. V odpoledních hodinách byl již program zaměřen na poznávání významných míst Anglie. Pondělní odpoledne bylo ve znamení putování po stopách Williama Shakespeara. Naší zastávkou bylo

jeho rodné městečko Stratford. Prohlédli jsme si centrum města, které bylo plné poutových atrakcí. Samotné město Stratford je poseto domy, které jsou spjaty s osudem tohoto významného spisovatele. Řeka byla plná barevných starodávných lodí, město bylo malebné.

V úterý jsme se přesunuli do asi dvě hodiny vzdáleného, turisticky velmi oblíbeného, místa s megality – pověstné Stonehenge. Dobrý pocit nám nezkažilo ani to, že jsme se nedostali až ke kamenům. Po cestě zpět jsme se zastavili v městečku Salisbury, které je známé pro svou středověkou katedrálu.

Ve středu jsme se vydali směrem do Vale of The White Horse, údolí pojmenovaného podle velkého obrazce nad vesnicí Uffington. Na místě hodně foukalo, ale zážitek stál za to.

Posledním naším dnem v Británii byl čtvrtek, který jsme celý věnovali návštěvě Londýna. Čekala nás celodenní prohlídka – viděli jsme Westminster Abbey, Houses of Parliament, Whitehall, Downing Street, Buckingham Palace, Trafalgar Square, Národní galerii, Piccadilly Circus. Zde jsme také utratili poslední peníze za suvenýry.

Do České republiky jsme se dostali v pátek asi v jedenáct hodin. Přijeli jsme sice unavení po dlouhé cestě v autobusu, ale plní dojmů z cest po krásách Velké Británie. Když jsem se děti ptala, jestli by se brzy chtěly vrátit, svorně mi odpověděly: „Určitě!“ Vrátily by se domů na víkend, a pak se s kapsami plnými peněz bez váhání vrátily zpět.

Mgr. Tereza Indrová, Základní škola Vsetín, Luh 1544

Objevujeme mimozemskou civilizaci

O víkendu z pátku na sobotu 16. – 17. 10. 2015 se třída VI.A zúčastnila Adaptačního kurzu na téma vesmír. Tuto třídu vesmír velice baví a byli rádi, že mají zrovna takové téma. Do Adaptačního programu se také zapojila jejich třídní učitelka Mgr. Alena Brhlová a Ing. Bronislava Dotisková. Celý program vymyslela Bc. Lenka Šimková. O půl čtvrté se sešli ve vestibulu školy a společně se přesunuli do učebny vedle školního klubu, kde začal celý dvoudenní program.

Jako první si společně stanovili pravidla, které budou celý pobyt dodržovat. Poté byli rozděleni do 6-ti družstev a měli za úkol vymyslet si vlastní název své planety. Jako druhé nám museli říct, co vše na planetě objevili, jestli našli i nějaké náznaky života a tohle vše nám museli ukázat v živých fotografiích. Samozřejmě že naši výzkumníci potřebovali i odpočinek a tak měli i chvíli volno pro sebe. Po malé pauzičce se naše týmy pustily do vyrábění jejich úžasných planet, které účastníci museli znázornit z různých pomůcek na papír. Jako zakončení pátečního dne se šlo na Vsetínskou hvězdárnu, kde jsme se něco víc dozvěděli jak o historii, tak o současných úžasných dalekohledech kterými teď můžeme pozorovat nejen

hvězdy na každé návštěvě Vsetínské hvězdárny. Po cestě z hvězdárny si všichni hromadně objednali pizzu. Poté, jak pizza dorazila, si na ni všichni pochutnávali a dívali se při tom na pár dílů partičky. Společně si vybrali film s názvem „Drž hubu“, a dívali se na něj. Celá třída odešla spát se smíchem, i když se někteří nedívali na film, ale dělali si něco svého. V sobotu se všichni odebrali do tělocvičny, kde si zahráli různé hry. Jak se vrátili, rozeběhli se do týmů. Jeden z účastníků v týmu byl slepý, další neuměl mluvit, a dva byli bez rukou. Ten co byl slepý, musel říct, tomu kdo neumí mluvit, barvu, ten ji podal slepému a vedl mu ruku. Na konci jim musel vzniknout mimozemšťan z různých barev, jejich tvorba měla kopírovat vyvěšenou předlohu. Po všech těchto zážitcích všichni odcházeli domů s úsměvem na tváři.

Aneta Ptáčková, VII. B

Pečení mikulášských perníčků

Na mikulášskou nadílku v naší škole se těší snad všichni žáci. My se letos dohodli, že si ji ještě více zpříjemníme. Vrhli jsme se na pečení perníčků. Těsto jsme měli připravené již z domu, takže ve školní kuchyňce jsme si jej jen hezky rozváleli a vykrájeli. Samotné pečení nás však bavilo nejvíce, protože perníčky voněly po celé škole a nalákaly nejednoho kolemjdoucího.

Všichni jsme si na nich pak velmi pochutnali.

Žáci ze VI.C

SUDOKU – matematická soutěž

Opět nastal čas si zasoutěžit i v matematice. Letos žáky čekala soutěž v matematické logické hře zvané SUDOKU. Cílem všech žáků ve třídních kolech bylo za stanovený čas doplnit do tabulky rozdělené na 9 x 9 polí, která jsou seskupena do 9 čtverců, čísla tak, aby platilo: v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou, pořadí čísel není důležité, čísla se nesmějí opakovat v žádném sloupci, řadě ani malém čtverci.

Z těchto třídních kol postoupili nejlepší řešitelé do školního kola. Celkem se tedy do finále „pročíslovalo“ 11 žáků ve dvou kategoriích. Jejich vzájemné zápolení se uskutečnilo ve středu 25. 11. 2015. Po tři čtvrtě hodiny bylo dobojováno a tady jsou vítězové:

- I. kategorie – Martalusová Jitka
- II. kategorie – Změlíková Veronika

Všem žákům děkujeme za účast a vítězům blahopřejeme!
„Radost z uvažování a z chápání je nejkrásnějším darem přírody.“

za učitele matematiky Mgr. Martina Teplá

Zábavné odpoledne v rámci projektu "Ovoce a zelenina do škol"

Firma Ovocentrum Valašské Meziříčí, v rámci projektu ovoce a zelenina do škol, nabídla naší škole doprovodný program o zdravé výživě.

V pátek 13. listopadu 2015 proběhla v rámci školní družiny vzdělávací přednáška o ovoci a zelenině. Zábavnou formou sympatická moderátorka a firemní maskot citrón učili děti, proč je důležité jíst ovoce a zeleninu. V tělocvičně se sešla stovka žáků školní družiny a školního klubu z 1.-5. tříd a doslova hltaly zábavný testík plný otázek.

Za správné odpovědi dostaly děti vitamínové a věcné odměny. Netradičně prožité odpoledne se všem moc líbilo. Na závěr si děti s maskotem potřásly rukou, pohládily a také vyfotografovaly.

Akce proběhla ve spolupráci školní družiny a školní jídelny v organizačním týmu vedoucí školní družiny paní Dorňákové a vedoucí školní jídelny paní Pernické.

Nad'a Dorňáková

Školní parlament ZŠ Luh a redakce časopisu opět v plném nasazení

Do školního parlamentu ZŠ Luh a redakce časopisu Šatna v letošním roce přibylo několik nových členů. Od pátku 23. října až do sobotního poledne 24. října měly možnost trávit obě složky společný čas a účastníci mohli tak lépe poznat nejenom sebe navzájem, ale i to, co obnáší jejich vlastní práce. Zakusili v novém složení, co znamená fungovat jinak - byli zde noví členové v již zaběhlém a fungujícím kolektivu. Vystala potřeba začlenění, přijetí nováčků a společných hranic pro fungování nového týmu. Společně se tak učili vzájemně se respektovat a dávat si prostor pro názory i vlastní potřeby, a to vše v rámci modelování konkrétních situací či na dalších příkladech ze života.

Vzhledem k náročnosti akce bylo potřeba, pro udržení duševního zdraví, alespoň na chvíli se od práce oprostit a relaxovat. Pro tyto účely všichni zúčastnění malovali naše nové bubny - pod vedení Andrey Szalai (arteterapie). Konkrétně se jedná o Drumbeny, které jsou úžasné v tom, že se na ně dá nejen hrát, ale dá se na nich sedět i cvičit. Je to úžasný multifunkční předmět, který umožňuje zregenerovat se nejen hraním, ale v tuto chvíli i formou malby. Uvolnit se a řádně odreagovat pomohl i společný pobyt v tělocvičně spojený s pohybovou formou. Dále se všichni náležitě zrelaxovali při večerní diskotéce, která vyvrcholila společným zpíváním karaoke. Tyto dvě aktivity nebyly součástí dopředu připraveného programu a plánu, ale vznikly spontánně. Takto to totiž vypadá, když žáci vedení k sebeuvědomění a odpovědnosti dostanou za svou práci, jako odměnu, prostor pro vlastní aktivity - tedy když si mohou dělat, za současného respektu stanovených hranic, takzvaně "co chtějí".

Pro školní redakci znamenal tento pobyt vydatnou práci na vydání školního časopisu Šatna - první číslo v tomto školním roce. Tým, pod vedením Kryštofa Borusíka (IX.B) a za organizačního řízení Bc. Lenky Šimkové (vychovatelky školního klubu), dokončoval a finálně upravoval to, čemu věnoval přípravu v rámci svých pravidelných schůzek (pozn. - redakce se schází na jednáních pravidelně každých 14 dní). Každý člen se tak zamýšlel nad obsahem článku a souladu s aktuálním číslem, konzultoval své návrhy a ve velké míře dopisoval a upravoval již připravené články. Diskuze byly mnohdy obtížné a učili jsme se tak nejen přijmout i pohled někoho jiného, ale i tohoto člověka, který má někdy jiný názor než my, respektovat. Nakonec, po vynaloženém úsilí, se podařilo, a potřebné články jsou na světě! Školní časopis nyní čeká sumarizace a konečné korekce.

Cílem školního parlamentu bylo sestavit plán akcí, které by chtěl v tomto školním roce uskutečnit. Cíl byl veliký, cesta k jeho splnění pracná a namáhavá, ale podařilo se! Každý člen školního parlamentu ze sebe vydal, co jen mohl! Každý bez výjimky, navrhl, prezentoval a obhajoval sebou, či někým jiným, navržené kulturní a sportovní akce. Prezentace a obhajoba nebyla jednoduchá, protože byly pokládány různé cílené a mnohdy i nepříjemné otázky ohledně smyslu a účelu uskutečnění té či oné konkrétní akce. Diskutovali jsme tak nad navrhovanými akcemi, naše představy různě propojovali a upravovali a dokonce i návrhy spojovali. A nakonec jsme se dobrali k výsledku, kterým je seznam akcí, který bude dále předložen a konzultován s vedením školy.

Všichni účastníci, 21 žáků i obě pedagogické pracovnice, zvládli nejen naplnit stanovené cíle, ale také si pobyt užít a odnést si i nové poznatky do života. Všichni se těšíme na další nocování! :-)

Bc. Lenka Šimková, vychovatelka školního klubu

Sport.....

Sport, sport, sport....

Sport se u nás dělí na několik odvětví. Například lední hokej, fotbal, florbal, stolní tenis a mnoho dalších. Já sám znám několik kamarádů, kteří se sportu věnují. Například Rostu. Ten hraje za F. C. Vsetín. Dělá gólmana (brankaře). I já sám jsem se nějaký čas sportu aktivně věnoval, nyní se zabývám sportem ve volných chvílích. Baví mě jízda na kole, kolečkových bruslích a mnoho dalších sportů. Sport sleduji i doma v televizních přenosech, například mistrovství v ledním hokeji, skoky na lyžích a mnohé jiné sportovní přenosy.

Alexandr Cieslar

5. díl "Moravského poháru" - Celkové výsledky!

5. díl "Moravského poháru" hostil 10. 10. 2015 - Flash Wall Olomouc. Protože se jednalo o finálový podnik, čekalo na závodníky v každé kategorii 5 cest, místo obvyklých 4. Stavitel, Jakub Dvouletý, nedaroval nikomu nic zadarmo. A tak byly od začátku vidět pořádné lezecké souboje. Nechyběly emoce nejen zúčastněných, ale i přihlížejících. Vždyť bez rodičů, babiček, dědečků, trenérů a ostatních, by se takové závody uskutečnit nedaly. Se záluďnostmi nachystaných "barevných linií" se bravurně vypořádaly i žákyně z naší školy.

Kategorie D: Bára Plšková - 9. místo

Kategorie C: Adéla Plšková - 8. místo, Andrea Novosadová - 14. místo

Kategorie A: Markéta Zvonková - 8. místo

Všem zúčastněným velmi děkujeme za reprezentaci školy a gratulujeme k úspěchům!

V celkovém hodnocení poháru vybojovali naši lezci následující umístění:

Kategorie D (2005 - 2006)/ 34 závodnic:

Bára Plšková - 3. místo

Kategorie C (2003 - 2004)/ 40 závodnic:

Adéla Plšková - 3. místo

Andrea Novosadová - 11. místo

Kategorie A (1999 - 2001)/ 18 závodnic:

Markéta Zvonková - 4. místo

Ostatní zúčastnění:

Kategorie E (2007 a mladší):

Martin Havran - 16. místo

Marek Šulák - 17. -18. místo

Kategorie D (2005 - 2006):

Jakub Kovařík - 20. místo

Richard Kilián - 21. - 22. místo

Kategorie C (2003 - 2004):

Kateřina Svobodová - 12. - 13. místo

Zuzana Plešková – 16. - 18. místo
Klára Hurtová – 22. - 24. místo

Kategorie B (2001 - 2002):
Adéla Svobodová - 11. místo
Zuzana Nováková - 17. -18. místo
David Matějčný - 14. -17. místo
Tomáš Havran - 15. - 16. místo

Text: Igor Haša, foto: Zuzana Vyškovská

Kategorie A (1999 - 2001):
Markéta Zvonková - 4. místo
Lukáš Orság - 5. -6. místo

Lední hokej

Lední hokej vznikl v 19. Století v Kanadě. Jako hra evropských přistěhovalců slovo hokej „hokej“ zřejmě pochází z francouzského označení pro pastýřskou hůl „hoquet“. Jako úplně první **hokejový puk** prý posloužilo zmrzlé kravské lejno. Nejvyšší zaznamenaná **rychlost puku** je 191,5 km/h. **Hráči** se na ledě v průměru pohybují rychlostí kolem 30 - 45 km/h. Chrániče hrudi pro **hokejové brankáře** jsou vyráběny ze stejného materiálu jako policejní neprůstřelné vesty. Nejčastějším **zraněním** v hokeji jsou tržné rány na hlavě a obličeji. Téměř polovina (49%) těchto poranění je způsobena kontaktem mezi hráči, 35% naražením hráče na mantinel. Nejvíce registrovaných **hokejových hráčů** (muži, ženy i junioři) má Kanada - 577 077, tedy 1,71% populace. Na druhém místě jsou Spojené státy americké (474 592 registrovaných hráčů, 0,15% populace) a na třetím Česká republika (99 462 registrovaných hráčů, 0,97% populace).

Pouze tři **týmy v NHL** mají název nekončící na „s“ - Minnesota Wild, Colorado Avalanche a Tampa Bay Lightning. Od roku 1995 si každý z členů vítězného týmu NHL může na jeden den půjčit domů **Stanley Cup**. Někteří hráči pohár použili ke křtu svých dětí, Clark Gillies z New York Islanders a Sean O'Donnell z Anaheim Ducks z něj dokonce nakrmili psy. **Nejvíce rvaček** v jedné sezóně NHL za uplynulou dekádu - celkem 33 - mají na svém kontě Kanadáné Peter Worrell (sezóna 2001/02) a Zenon Konopka (sezóna 2009/10). Jediným hráčem **doživotně vyloučeným** z NHL se stal Kanadán Billy Coutu, který v roce 1927 rozpoutal rvačku, při níž napadl rozhodčího. Nejvíce **trestných minut** v NHL nasbíral za svou čtrnáctiletou kariéru Kanadán David James "Tiger" Williams - 4 421, tedy zhruba tři dny. **Nejlepším útočníkem** v dějinách NHL je Kanadán Mike Bossy - má na kontě nejvíce po sobě jdoucích sezón s 50 a více vstřelenými góly (9) a nejlepší gólový průměr na zápas v základní části za celou kariéru (0,762). Kanadsko-americký brankář Martin Brodeur z New Jersey Devils je **jediným gólmanem NHL**, který vstřelil vítězný gól. **Nejúspěšnějšími rodiči NHL** jsou manželé Sutterovi z Vikingu v kanadské Albertě, jež zplodili šest synů, kteří se dostali do prestižní ligy. Kariéra bratrů Sutterových trvala dohromady 25 let (1976 - 2001), přičemž v letech 1982 - 1987 hrálo všech šest v NHL zároveň a čtyři z nich byli kapitány týmů.

Jakub Sládeček,
Zdroj: www.prochlapa.cz

Žáci z Luhu tančili na Valašském záření

Ve dnech 11. 9. - 12. 9. 2015 se uskutečnil 17. ročník Valašského záření. V pátek 11. 9. od 9. hodin naše skvělé tanečnice a tanečníci z tanečních skupin Malé Texasky, Velké Texasky, L-DANCE, Broučci a Mini Broučci předvedli úžasná vystoupení na pódiu u městské knihovny. Mezi diváky jsme mohli zahlédnout především fandící děti z mateřských školek a maminky s dětmi. Dále nás přišli podpořit i rodiče zúčastněných. Nemohly tam samozřejmě chybět naše lektorky - Naděžda Dornáková, Lenka Šimková a Denisa Rýzová, kterým moc děkujeme za to, že nás podporují a rozveselují, jak jen to jde.

Pro nás vystupující to bylo velice náročné, protože jsme nejen celou akci začínali, ale sotva jsme dotančili jeden tanec, hned jsme se museli jít připravit na druhý tanec a zase na plac. Ale musím pochválit pana moderátora, který nám rozuměl a s laskavostí sobě vlastní svou řeč prodlužoval, abychom měli více času se nachystat. Tak tedy další veliké díky!

Naše tanečnice i tanečníci to za veškeré podpory zvládli na obrovskou jedničku!

Aneta Ptáčková, VII.B

Texasky na Country večeru

Obecně prospěšná společnost Domov Jitka pořádala v pátek 6.11.2015 v Domě Kultury ve Vsetíně „Country večer“ se skupinou Atapana.

Již podruhé byly pozvány naše Texasky spolu s vedoucí kroužku paní Dorňákovou, aby večer zahájily svým tanečním vystoupením. Děvčata se předvedla ve třech choreografiích sestavené z klasických country tanců, americké lajny a country show. Tancování si užívala a svým temperamentním vystoupením roztleskala sál diváků.

Pochvalu sklidila také od svých rodičů, kteří přišli podpořit nejen tanečnice, ale také charitativní akci. Velké poděkování rodičům a děvčatům. Výtěžek z této akce bude použit k zakoupení spotřebičů do cvičné kuchyně pro klienty Domov Jitka, o.p.s. Máme radost, že i my můžeme za naši školu pomoci.

Pořadatelé se s námi loučili slovy „Na shledanou za rok“.

Nad'a Dorňáková

Známe se?

Jsi žák naší školy? Maluješ, píšeš, fotíš, sportuješ či jinak tvoříš? Poděl se s námi o to, co umíš! Tady máš tu možnost! Dodej nám své příspěvky, fotky, články, výrobky či cokoliv, a my Tě představíme Luhu!

A jak to probíhá? V prvním čísle uveřejníme tvorbu a všichni zájemci z celé školy mohou hádat, kdo to tvořil. V dalším čísle pak buď jen uveřejníme Tvé jméno, nebo s Tebou uděláme rozhovor. Respektujeme Tvé rozhodnutí. A samozřejmě také uveřejníme výherce, který tipoval správně. **Výherci budou odměněni!**

Pak napíšeme hlášku: „Kdo toto namaloval?“ a vy hádáte! A my si vás opět si vás s vašimi tipy oběhneme 😊

ODVÁŽLIVCI S TVORBOU SEM!!!

Chceš ovlivnit obsah příštího čísla?

Pak neváhej a své náměty nám napiš na e-mail luh.satna@seznam.cz.

**Těšíme se na vás v dalším čísle, kde se o nás dozvíte víc!
Vaše redakce 😊**